

Midlertidig Bestemmelse Nr. 8 (sfr. S 55). Paa den Bemærkning, at den Regnskabsret, til hvilken Controllen med Finantsforvaltningen væsentligen vil komme til at overgaae, kan organiseres paa meget forskjellig Maade, men at de i Udkastet derom indeholdte Bestemmelser i saa Henseende ikke indeholde nogen Betyggelse, har Ministeriet svaret, at det ikke havde anseet sig for berettiget eller været istand til, derom at udstede en foreløbig Lov, men at det forbillede, der nærmest vilde blive lagt til Grund ved Udarbejdelsen af et Lovforslag, var den i Belgien indførte, af Alle som fortrinlig anerkjendte, Orden, og at, ligesom det var Regjeringens bestemte Hensigt, istedetfor den nuværende administrative Revision og Statsrevision at skabe en Institution, der vilde medføre en alvorlig Control med det hele Finants- og Regnskabsvæsen, saaledes vilde denne Sag werde fremmet med den yderste Hurtighed, for at den Mellemtid, hvori Rigsraadets Virksomhed væsentlig maatte indskrænke sig til den blotte Afgang til at gjøre sin Anklageret gjældende, kunde blive saa kort som muligt.

Der tilføedes, at det er Regjeringens Agt at afgive det nu under Arbejde værende Statsregnskab for Finantsaaret 1854—1855 til den af Rigsdagen valgte Statsrevision, som selvfølgelig ogsaa for Fremtiden vil modtage Regnskaberne for Kongerigets særlige Anliggender.

Da der, som bemærket, under denne Sag ikke kan være Spørgsmaal om at ændre Noget i det Rigsdagen meddeelte Udkast til Fællesforfatningen, er det en Selvfølge, at Betænkningen derover fornemmeligen maa være henvist til de Hovedpunkter, hvoraf Dommen om Udkastet i sin Heelhed vil være betinget.

Hvad da først angaaer det vigtige Spørgsmaal om Fællesrepræsentationens hele Ordning og Sammensætning, maa det erkjendes, at denne i den Grad har været bundet ved Sagens hele Udviklingsgang, at Udkastet deri

kun har kunnet bevæge sig med ringe Frihed. Det har saaledes rimeligviis ligget udenfor Spørgsmaal, at søge de Garantier mod Misbrug af Repræsentationens Myndighed, som ingen Forfatning kan undvære, i sammes Adskillelse i tvende selvstændige Afdelinger, saaledes som steet er i den danske Grundlov og i de fleste Forfatninger, der have opnaaet sand Værdighed og Betydning. I saa Fald vilde man have kunnet undgaae flere af de Indskrænkninger, som nu maae søge deres Retfærdiggjørelse eller i alt Fald deres Undskyldning i det fulgte Cetskammersystem, ligesom det da ogsaa vilde have været lettere at give den ene af Repræsentationens Afdelinger en mere demokratisk Charakter. Det er imidlertid rimeligt, at man under de nuværende Tidsforhold ad denne Vej vilde være kommen til en Sammensætning af den anden Afdeling af Repræsentationen, som lidet vilde have tilfredsstillet det danske Folk, og som gjenæm det slesvig-holstenske Ridderkab kunde have beredet Forfatningen og vor hele fremtidige Udvikling de største Forlegenheder og Farer. I alt Fald var en saadan Vej udelukket ved de Forudsætninger, hvori Rigsdagens Adresse og Ministeriets Program mødtes, ligesom den Afvinding med de nævnte Misligheder, der ligger i de med en sand Folkerepræsentations Væsen forøvrigt lidet stemmende Kongevalg, derved maa antages at være fra alle Sider indrømmet. Da det neppe vil blive bestridt, at Udkastet har anvist dette Element den efter Omstændighederne heldigste Stilling, ved Valg paa en lang Arrække, ved Uaffætteligheden og ved den successive Forsnyelse, angaaer Spørgsmaalet kun Tilvelebringelsen af det folkevalgte Element, hvis forholdsvise Styrke ligeledes kan ansees som givet ved de stedvundne Forhandlinger. Praktisk bliver Spørgsmaalet da dette, om man foretrækker Udkastets System, hvorefter Halvdelen vælges indirecte af Medlemmerne af de særlige Repræsentationer — altsaa for Danmarks Vedkommende, gennem Valgmænd, af alle Valgerne efter Grundlovens Valglov, — Halvdelen directe efter en for hele Monarchiet fælles Valglov med Censur, eller det System, hvorefter Fællesrepræsentationen skulde sammen-